

REDACTIA

ARAD, STR. AULICH (ADAMI)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2-50; pe 1 lună fl. 1.

N-rit de Duminică pe
an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAMI)

INSERTIUNILE:

ae 1 și garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

O școală detestabilă.

Sunt numai câteva zile, de când o foaie opozițională din București aduce știrea că domnul Dr. Ioan Rațiu va fi decorat cu ordinul „Coroana României“.

Știrea însă era dată în impregiurări și într-o formă care invedera că avem a face cu o știre de sensație inventată.

Tocmai de aceea, ziarele de aici, excepționând unul singur, n'au reprodus știrea.

Mai alaltăieri același ziar opozițional din București scria că guvernul Majestății Sale Regelui Carol I a renunțat la ideea decorării, fiindu-i teamă că dl Dr. Rațiu va refusa decorarea.

Se căuta deci ca guvernul român să fie prezentat ca nepatriotic care n'are curajul să decoreze pe un fruntaș de aici, ori cel puțin ca fiind în mare strimtoare, blamat chiar, pentru că un Român dela noi îi refuză decorațiunea.

În luptele politice ale fraților noștri de dincolo obiceiul acesta e bine cunoscut.

Se lansează știri pentru a face șgomot ori a sugera publicului anume idei și dorințe, ear' pe urmă — deși guvernului nici prin minte nu i-a trecut intenția ce i-se atribue — se arată cu adâncă indignare, că guvernul n'a îndrăsnit să facă nimic, ori că a nesocotit înalte datorințe.

Cine aici la noi face gazetărie, trebuie să știe exemple nenumărate despre asemenea proceduri.

Când reproduce deci din presa bucureșteană, pentru a informa publicul de aici, trebuie să fie cu băgare de seamă.

Îndeosebi când știrile sunt de natură delicată, când e vorba de persoane, fie dela noi, fie de dincolo.

Avem regretul să vedem însă, că s'a pornit aici o adevărată școală, pe temeiul reproducțiilor din unele foi din țeară.

Un fapt acesta cu atât mai regretabil, cu cât se reproduc lucruri, cari dincolo pot să folosească unui partid ori altuia, nu vedem însă întru cât publicul nostru poate să profite de neadevăruri adesea foarte îndrăznețe cari de cele mai multe-ori amărăsc numai spiritele de aici, le fac sceptice și capabile să creadă că dincolo sunt bărbați de stat în stare să ne vîndă.

Reproducând azi una, mâne alta, publicul crede și-și face judecăți false.

Ceea-ce este însă mai trist, e că în felul acesta începem a ne divisa și după felul de simpatie către cei din țeară.

Să aducem un caz recent.

Din anume motive, ziarului „Epoca“ i-a venit la socoteală să-l prezinte pe dl Sihleanu, că a venit la Arad „în misiune politică“...

Cu atât mai mult le-a venit apoi la socoteală foilor ungurești, cari și la o săptămână după-ace a plecat l-au văzut pe dl Sihleanu tot aici și au făcut un vuiet, încât desigur numai în urma atâtor insinuări păcătoase, poliția de aici de câteva zile își face mereu de lucru cu proprietarul foii noastre... Fusesem adecă denunțați, că ne-am vindut guvernului român.

Confrații din Timișoara l-au prezentat pe însăși dl Dr. Oncu ca persoană ce-și „face treboarele cu secretarul lui Sturdza“, ear' casa amicului nostru Dr. Stefan C. Pop e prezentată ca locul infam unde s'a consumat cea mai criminală vînzare a cauzei românești, încât confrății timișoreni nu s'au sfîit să ne recomandă pe toți lui Banffy ca „agenți plătiți“, buni de înfundat cu ei temnițele.

Ei bine, aceasta nu mai e gazetărie, cu atât mai puțin luptă politică, ci dacă confrății timișoreni își dau seama de ceea-ce fac, este o neiertată mișelie, ear' dacă scriu fără să se gîndească, este cum le-a spus-o dl Dr. Oncu, o bătăranie.

Noi îl știm pe dl Dr. Al. Mocsonyi cavalier. Ne place deci a crede, că nu poate împărtăși modul de a vedea al celor din redacția timișoreană, pentru-că atunci ar trebui să se admită și părerea, că atunci când încheiase amicitie cu dl Take Ionescu, fost ministru conservator, a tradat și Domnia-sa cauza națională ear' când propunea, la 1893 în conferență, vot de blam comitetului național, va fi fost plătit de Unguri!

Se pot admite oare discuțiuni politice așa fel puse?

Desigur că nu.

Va interveni deci, desigur, ca asemenea apucături să fie isgonite din redacția al cărei patron este.

Ar fi de dorit. Eată de ce. Incetățtenindu-se între noi acest chip de luptă politică, în loc de a ne ridica și a limpezi atâtea chestiuni vitale pentru popor, o să cădem la denunțări nedemne și insinuări mârșave, presintând astfel aspectul nu a unor ziaristi naționali, ci a unor declassați, cari nu știu decât rău să facă.

Dacă noi suntem agenții „liberalilor“, de ce n'am putea adecă zice și noi, că cei dela Timișoara sunt „agenți

ai conservatorilor“, mai ales că zilnic își hrănesc publicul cu reproduceri din foile conservatoare?... Pentru-că tot numai acești ageri confrăți s'au văzut îndemnați să reproducă și știrea despre decorarea d-lui Dr. Rațiu, ear' în numărul de ieri arată — tot reproducend — motivele pentru cari guvernul român a renunțat (?) să mai ofere d-lui Dr. I. Rațiu „Coroana României“...

Dela presa fraților noștri de peste munți să nu putem adecă noi învăța alte lucruri mai bune, ci tocmai felul cum să ne calomniăm?

N'avem noi alte necasuri, decât să ne răsboim și pe chestia simpatiei ori antipatiei către partidele din România? Dar' nici n'ar fi iertat să ne deosebim pe această temă, când de altfel toți fruntașii noștri recunosc, că noi dincolo numai frați, ear' nu partide trebuie să căutăm!

O controlă mai severă se impune deci când e vorba de a reproduce din ziarele din România.

Amarul și veninul ce ele manifestă în lupta de partide, să rămână acolo. La noi să nu lasăm să prindă decât numai ce-i bun și înălțător.

Lupta pentru maghiarism. Ca să ajungă „országos hírü (faimos în toată țeara), inspectorul școlar Varjassy Árpád (alias Vranjicssek!) inspectorul școlar din Arad s'a adresat reuniunii școlare generale din Budapesta cu un memoriu, în care arată primejdia de care-i amenințat maghiarismul în... Măderat, comună despre care el însăși scrie, să „e comună mare, de 2200 suflete numai Români“, și cere ajutor bănesc pentru școala maghiară, căci „arendășul (Jidan) Werner Henric nu mai poate ajuta din cauză, că Românii l-au adus la sapă de lemn“!

Comitetul din Budapesta al numitei reuniuni — scrie „Alföld“ de azi — a rămas foarte deprimat în urma celor-ce i-a relatat Varjassy, a votat însă suma de 160 fl., pentru a se plăti chiria școlii maghiare din Măderat.

Și cum inspectorul mai povestește, că Românii au bătut pe învățătorul ungur din Măderat, ba chiar și pe nevastă-sa au insultat-o, reuniunea din Budapesta va cere guvernului „să pună capăt acestor fel de orgii naționale“... Bine, că nu cere statariu pentru bravii Români din Măderat.

Ne așteptăm de altfel ca ceata „patriotică“ să aranjeze în onoarea lui Varjassy banchet, pentru-că a scăpat de nimicire pe „Ungurii“ din Măderat.

Cât de tare i-a impresionat de altfel pe patrioți întreaga istorie, se poate vedea și din plângerea de azi a ziarului „Alföld“, care-și încheie raportul:

„Presă cere și ea de ani de zile ca provinciile locuite de naționalități să fie puse la regulă și unghurimea să fie apărată și să i-se respecte drepturile; guvernul stă

însă pasiv în fața nimicirii celor mai ungurești provincii“...

Dar' noi de când cerem ca șarlatani și stupizi să nu fie puși în fruntea afacerilor publice, pentru-că desigur, este o șarlatanie ori stupiditate a vorbi de primejdia ce amenință maghiarismul în comune românești unde cel mult doi-trei jidani represintă ginta lui... Árpád.

Situația politică. După informațiuni primite din Viena, votarea provisoratului în Austria e impusă prin ultimatum. Astfel Badenii este obligat să treacă proiectul de provisorat până la 20 Novembre c., dacă aceasta nu s'ar întâmpla, dieta maghiară imediat va lua la desbatere proiectele de lege necesare. Aceste proiecte ar fi adecă un nou provisorat secret care are de scop, ca pactul din 1867 să se prelungească pe un an chiar la cazul dacă în Austria el ar rămâne în valoare în mod anticonstituțional, ba chiar dacă s'ar suspenda constituția. Opoziția maghiară crede că este absolut imposibil a vota astfel de proiecte.

Noul guvernor al orașului Flume va fi numit contele Ladislau Szapary. Numirea a întârziat din cauza nelcrederii ce partidul liberal avea față de Szapary, deoarece el n'a fost de o consecvență tocmai scrupuloasă când a trecut în partidul liberal.

Dela congresul bisericii catolice.

Trei grupări. — Conferințe confidentiale. — Ședința a II-a.

Deja în decursul ședinței prime s'a observat, că membrii congresului se vor diviza în mai multe nuanse, ca: guvernamentali, centraliști și poporali.

Amăsurat acestor grupări s'au și ținut conferințe confidentiale, una sub presiunea primatului Vaszari, alta sub a contelui Apponyi și a treia sub presidența contelui Zichy Nándor.

Cea ținută la primat a fost foarte restrînsă, luând la ea parte numai 14 membri. Conferința contelui Apponyi a fost cercetată ca de vre-o 100 delagați. S'a luat hotărîrea, ca congresul să aleagă o subcomisiune, care investigată cu deplină putere să între în legătură cu factorii competenți (guvernul) spre a afla vederile și atitudinea lor față cu regularea antonomiei.

Contrar propunerii contelui Zichy Nándor, care a cerut să te primească lista subcomisiunii prezentată de el, conferința a aderat la propunerea lui Iuliu Szapary avend a se alege o comisiune candidatoare, care să formeze lista subcomisiunii de 27.

Zichy Nándor și aderenții lui au părăsit sala și s'au intrunit la o cină comună, unde au discutat asupra ținutei în congres, declarând, că resping hotărîrile luate în conferința lui Apponyi.

Ședința de Sâmbătă s'a deschis la orele 11. După verificarea procesului verbal din ședința trecută se da cetire raportului comisiunii verificatoare, care primindu-se, primarele declară congresul constituit.

Se alege un vice president mirean, un notar eclesastic și doi notari mireni în persoanele contelui Iuliu Szapary, Alexandru Giesswein canonic, Dr. Anton Günther adv. și Dr. Anton Ziskay cons. regesc.

Vicepreșed. Szapary ține un discurs mai lung, în care arătând că catolicismul nu poate sta în contradicție cu patriotismul — deci cu interesele statului, — concludă „să lăsăm

bisericii ce este a bisericii, dar în afaceri financiare și în administrarea averilor să se lase teren de validitate și elementului mirean. Numai astfel congresul poate să aibă rezultatul dorit.

Primatul *Vaszy* propune, să se trimită papei și Majestații Sale Imperatorului — Rege telegrame omagiale. Se încredințează prezidiul cu trimiterea lor.

Se purcede la alegerea sub comisiunii de 27 pentru pregătirea agendelor congruale. Lista partidei centraliste intrunește majoritate.

Primatul provoacă subcomisiunea să se constituie. Memorandul greco-catolicilor români și a statului catolic transilvănean se transpune acestei subcomisiunii. Congresul își susține ședințele până ce subcomisia de 27 va face raportul său, ceea ce se va comunica membrilor în scris.

Ședința se închide la orele 3.

Simptoame primejdioase.

În numărul dela 1/13 Nov. al ziarului „Dreptatea” citim următoarele:

Domnule Redactor!

Era un timp, când aveam și eu un rol în regimul politicii noastre naționale, ca membru al comitetului național. Lumea o știe în ce chip mi-am făcut datoria în acea calitate.

Interese vitale ale poporului românesc m-au chemat acum la alt rol, unde mi-se impun alte datorii, și lumea știe cum mi-implinesc eu și aici chemarea și datoria mea.

În poziția în care mă aflu, sunt expus zilnic veninului, atacului și insinuărilor străine. De probă servească ultimul deputat al foilor străine, prin care mi-se impută, că folosesc institutul „Victoria” de instrument politic în serviciul școlilor noastre confesionale, atât de mult perhorescate și persecutate.

„Dreptatea” care cunoaște referințele din Arad, exploatează în N-rul 234 intrigele de partid de dincolo și rabulistica lui Banffy, pentru denunțarea mea și a amicilor mei, de agenți politici.

Denunțarea aceasta e mult mai bătărână, decât ca să mă îndejosesc ca să o combat. Poziția mea de director al unui institut de bani însă mi impune specifice obligamente.

În cazul present obligamentul de a protesta contra atentatului ce se face unui institut atunci, când dușmanilor săi i-se sugerează, că acest institut românesc e condus de un agent politic plătit.

Dacă sfințenia caracterului și a asezămintelor noastre astfel se profanează „întra muros”, ce respect vor mai avea ele „extra muros”?

Visiunea regelui Carol XI.

de
Prosper Marimée.

Oamenii rîd, când aud de visiuni și fenomene supranaturale; unele însă sunt atât de evidente, încât, dacă nu ai voi să le crezi, ar trebui să dubitezi sau să delături chiar și documentele, ce ți le învederează.

Un protocol formal, provăzut cu subscrierea a patru martori, garantează despre adevărul întâmplării, ce voesc să v'o povestesc. Trebuie însă să observ, că profeția cuprinsă în acel act, a fost cunoscută cu mult înainte de-a se îndeplini.

Carol XI, tatăl vestitului Carol XII, a fost unul dintre domnitorii cei mai despotici, dar și înțelepți, ai Svediei. El a redus privilegiile colosale ale nobilimii, a nimicit puterea senatului și el însuși, prin puterea sa, a dat legi țării. Cu un cuvânt el a schimbat constituția țării, care era în mâna oligarhiei și a silit toate clasele să-i recunoască autoritatea absolută. Afară de aceea era un om luminat, viteaz, aderent al religiei luterane, un caracter ferm și rece.

De curînd pierduse pe soția sa Ulrica Eleonora. Deși, după-cum se zice, asprimea lui ar fi grăbit sfîrșitul nevestei sale, totuși în realitate el o stima și se vedea, că moartea soției sale l'a lovit mai dureros,

Aceasta nu mai e politică, ci *sălbăcie de moravuri*. Într'atîta să fi degenerat oare procesul luptelor politice la noi?

Vă rog în numele atot ce este sfînt și românesc se suprimați în coloanele d-voastre asemenea primejdioase simptoame.

Între altele rămân al d-voastră

Cu deosebită stimă:

Dr. Nicolau Oncu.

Crispi și curtea de casație din Roma.

După o lungă tăcere, lumea iarăși amintește numele lui *Crispi*. Aceasta din incidentul, că forul suprem judecătoresc din Italia, curtea de casație a adus hotărîre în chestia de competență a judecătorilor ordinari. Acum un an cavalerul *Favilla*, directorul băncii neapolitane la Bologna, a fost arestat pentru nenumerate defraudări. Tras la răspundere el a spus, că o parte însemnată a banilor a dat-o împrumut lui *Crispi*, care era atunci încă în funcțiune și era strimtorat avînd mare lipsă de fonduri pentru scopuri electorale. Dușmanilor lui *Crispi* i-a prins bine aceste denunțări și l'au atacat înversunat pe această temă. Tribunalul din Bologna — de bună seamă cu știrea lui *Rudini* — l'a tras la răspundere, dar' fostul ministru-president s'a provocat la constituție în urma căreia ministrii nu sunt responsabili pentru faptele lor decât Senatului. Curtea de casație după o scurtă dezbateră a primit apelata lui *Crispi*, declarînd incompetența tribunalului din Bologna, anulînd totodată și sentința adusă de acesta în 6 Iulie c.

Crispi va trebui deci să se prezinte înaintea Senatului, care de bună seamă va trece la ordinea zilei asupra întregii afaceri.

NOUȚĂȚI

Arad, 16 Noemv. n. 1897.

In fața situațiunii. Sub acest titlu dl. Dr. V. Lucaciu, ne-a scris un articol, pe care îl vom publica în numărul de mâine.

Catichet român în Budapesta. Cetim în „Budapesti Hirlap”: În școlile capitalei umblă și prunci gr. or. români. Despre creș-

terea religioasă-morală a acestora vrea să se îngrijască episcopul gr. or. român al Aradului *Ioan Meșian*, care prin o adresă a în cunoștințat pe inspectorii și directorii școlilor din Budapesta, că a numit de catichet gr. or. român la școlile din capitală pe teologul absolut *George Bogoevici*.

De ce astfel de lucruri publicul român trebuie să le afle din jurnalele maghiare?

Profesor rehabilitat. Acum două luni am adus și noi știrea, că episcopul cat. al Transilvaniei, contele *Majlath* a destituit pe profesorul *Geza Paál* dela gimnaziul catolic din Brașov, pe motivul foarte corect că divorțindu-se el de prima sa soție, s'a căsătorit cu alta, dar' numai înaintea autorităților civile, desconsiderînd cununia religioasă. Și acum ce se vede: guvernul vine și sancționează purtarea scandaloasă a profesorului catolic, denumindu-l de profesor ordinar la școlile reale din Kecskemét.

Nu-i mirare că numărul neconfesionaliștilor crește!

Consilierul defraudant Chudy înaintea tribunalului. Vineri s'a început înaintea tribunalului din Budapesta pertractarea în procesul consilierului de poliție *Hugo Chudy* pentru falsificări de acte publice în 16 rînduri și pentru defraudări de bani oficioși în 20 de rînduri. Consilierul defraudant-falsificator o face scurt: el neagă ori-ce informație i-s-ar cere, zicînd, că pentru lucruri ce a fost odată pedepsit pe cale disciplinară nu mai poate fi tras la răspundere a doua oară de către tribunal. Din nefericire pentru *Chudy*, tribunalul nu împărțesește aceeași vedere, deci procesul curge mai departe, ascultându-se o mulțime de martori. E curios, că ministrul de interne printr'un reșcript *confidential* a atras atențiunea prefectului poliției *Török* asupra manipulațiunilor lui *Chudy*. Făcîndu-se descindere, reșcriptul a fost găsit la casa defraudantului; cum a ajuns acest act în posesiunea lui *Chudy* n'o știe spune nime, nici *Sélyei* fostul prefect, nici *Rudnay* actualul.

De oare-ce nu putem da loc tuturor hoțiilor și falsificărilor ce se comit în „Hungaria felix”, vom publica numai rezultatul final.

Șofronia — stațiune. Comuna Șofronia care până acum avea numai haltă, a avansat: în curînd ea va avea stațiune în toată regula. Căile ferate au ridicat o gară frumoasă, a cărei luare în primire se va întâmpla Joi la 18 c.

decît cum se aștepta dela o inimă atât de rece. Această lovitură îl făcu și mai serios și tăcut și el se puse la muncă cu un zel, care arăta, că vrea să alunge gândurile ce-l chinuiau.

Tîrziu într'o seară de toamnă ședea lângă foc în castelul său din Stockholm. Avea la sine pe cancelarul său, contele *Brahe*, și pe medicul *Baumgarten*.

Adunarea ținu mai mult ca de regulă. Regele încă nu le dădu semnul de plecare. Cu capul plecat și cu ochii ațintîți în carbunii înferbîntați se dădu pradă gândurilor. Se vedea, că adunarea îl plietisea, dar' să și temea să rămână singur. Contele *Brahe* observă aceasta și făcu de mai multe-ori propunerea, să-i concedieze, dar' un semn al regelui îl făcu să stea tăcut la locul său.

Doctorul îi punea în vedere rîul ce-i aduce veghierea, Carol însă bombăna numai printre dinți: „Stați, că mie nu mi-e somn”.

Încercările pe altă cale de a-l distrage rămăseră zadarnice. Era clar, că regele era foarte rău dispus și în astfel de improgiurări starea unui domn de curte e foarte delicată. Contele *Brahe*, crezînd, că tristețea Regelui e cauzată de pierderea soției sale, privi portretul reginei și zise oftînd: „Curată privirea ei, maiestoaasă și blîndă”.

„Aș”, zise regele par'că indignat, „portretul e exagerat; Regina a fost urtă”. Apoi năcăjit pe sine însuși de asprimea lui, se sculă și făcu câțiva pași mari prin odaie. Deodată se opri la fereastra îndreptată spre curte. Noaptea era întunecoasă, luna în primul pătrar.

Carol XI locuia în castelul în formă de potcoavă cel vechi al regilor din Svedia numit „Rittersholm”. Cabinetul regelui era în fund, vis-à-vis sala de adunare a țării.

Ferestrele acestei sale erau acum luminate de o lumină intensivă: Aceasta îi bătu Regelui la ochi. La început credea, că va fi reflexul luminei vre-unui felinar.

Dar' ce avea să caute servitorul în acea sală, care nu fusese deschisă de luni întregi. Afară de aceea strălucirea era prea mare și constantă. Ai fi putut crede, că e foc, dar' nu eșă nici fum, nici ferestrele nu erau sparte, și nu se auzia nici cea mai mică mișcare.

Totul se părea mai mult o iluminare serbătorească.

Carol privi cât-va timp tăcut la acest fenomen. Contele *Brahe* observînd aceasta, țînse mîna după clopoțel să cheme un pagiu, ca să cerceteze cauza acelei lumini, dar' regele îl opri: „Voi să merg eu însumi”, zise el. La aceste cuvinte Carol îngălbeni și pe față i-să manifestă o teamă religioasă.

Explosie de dinamită. Din *Ciucia* ni-se anunță o nefericire îngrozitoare: un biet lucrător dela carierele de stat *Adam Nicoară* a căzut jertfa nebăgării de seamă cu dinamită; bietul om se apucă de lucru cu bu-dacul, și lovînd într'un crâmpei de piatră, deodată se auzi o nouă și puternică detonătură. O bucată de dinamită care a pîtruns în o găurice lăaturalnică explodă de lovitură, lăsînd pe *Nicoară* mort la pămînt. Un alt lucrător din apropiere a primit lovituri atât de grave, încât nu e speranță ca să scape cu viață. Amîndoi sunt oameni însurați și tată a mai multor copii.

Procesul țărănilor din Sjenicak. Am dat și noi știre despre cruda răsbunare a țărănilor din comuna *Sjenicak*. (Croatia) care n'au voit să lase ca să li-se răpească pămînturile cu ocazia unor separări de comunitate de avere, încercare care a constat viața a trei funcționari publici.

Luni la 15 c. s'a început înaintea tribunalului din Zagreb procesul celor acușați cu răsvrătire (căci apărarea moșiei strămoșești însemnează la noi răsvrătire!). Sunt acușați 36 de țărani, toți pentru omor. Judele instructor a ascultat ca vre-o 300 de oameni și după cum se crede, procesul are să dureze mai multe săptămîni.

Insigile papale depărtate de pe Kvirinal. Până mai zilele trecute se putea vedea pe fațada palatului regal din Roma insigile papale remase încă de pe timpul când papii catolici locuiau în *Kvirinal*. Insigile n'au superat de loc pe regele *Umberto*, până ce nu demult făcîndu-se unele reparațiuni la balcon, ele au dispărut în tăcere.

Un preot care ucide un tâlhar. Dîună-zii s'a judecat înaintea curții cu jurați din *Palermo* (Italia) un proces emoționător. Preotul *Compagno Antonio* din *Prizzi*, un sat important din *Sicilia*, e un bogat proprietar de moșie, destul de stimat de toți, fiind că e caritabil și generos. El avea ca logofăt pe moșie pe un anume *Cannarioto*.

În ziua de 9 Iunie a. c. preotul încălăcînd pe un cățar, urmat de *Cannarioto* din *Prizzi* spre a se duce la un alt sat *Bisacquino*, spre a asista la cules. După ce merseră mai mulți kilometri ei fură înconjurați de patru necunoscuți, cari aveau fețele vopsite, și li-se ordonă să descalece. Într'un moment atât preotul cât și *Cannarioto* fură legați și trîși într'o grotă, după-ce parcursese cu multă greutate mai mulți kilometri.

Acolo preotul fu constrîns să scrie fratelui său o scrisoare prin care cerea 60.000 de lei pe cari să-i plătească bandiților, cari

Plecă cu pasul sigur, urmat de cancelar și de medic, fiecare cu câte o lumină în mîna.

Servitorul castelului, care avea cheile, să culcase deja. Ce mare îi fu mirarea însă când auzi porunca neașteptată a Regelui, să meargă și să deschidă sala. Repede se îmbracă și urmă Regelui cu cheile. Deschiseră ușa unei galerii lungi, Carol rămase frapat. Păreții erau acoperiți cu pînză neagră.

„Cine a poruncit, ca păreții să fie îmbrăcați în negru? Întrebă Regele mînios.

„Sire, nimenea întru cât știu eu”, răspunse servitorul uimit. „Cînd am lăsat să măture ultima dată galeria, era în starea ei de pînză neagră”.

Regele trecu cu pași repezi prin galerie. Ceielalți îl urmău pas de pas, cu groază în sînul lor.

„Sire, nu merge mai departe” sa rugă servitorul. „Pe sufletul meu, aici nu-i lucru curat. Dela moartea reginei să zice, că umblă strigoi în această sală. D-zeu să te apere Maestate”.

„Oprește-te Sire,” zise contele. „Nu auzi șgomotul curios ce se aude din sală? Cine știe la ce pericol te espui.”

„Sire,” zise medicul oprindu-se la ușa sălii, „permitemi cel puțin să aduc o trupă de soldați.”

„I țineau ca ostatec. Scrisoarea fu consemnată lui Cannarioto care, spre marea surprindere a sârmanului preot, fu pus în libertate, fără cel mai mic rău. Din acestea preotul trebui să se convingă că el se înțelese cu bandiții spre a-l jefui.

Timp de trei zile în așteptarea răspunsului, preotul Compagno fu ținut închis în peșteră, păzit de bandiți și hrănit numai cu erburi. În acest timp nevenind nici un răspuns, bandiții scoaseră pe sârmanul preot din peșteră și-l obligară să meargă până la Bisarquino, unde l'inchiseră într'un hambar, ordonându-i să scrie o altă scrisoare fratelui său, sub amenințare că dacă până a doua zi banii nu va sosi, l'vor omori!

El începu repede să scrie scrisoarea. După ce termină se sculă și mergând până la ușa hambarului, care rămăsese deschisă, chemă de mai multe ori pe păzitorii lui spre a le da scrisoarea.

Nimeni nu răspunde, dar uitându-se bine în obscuritate, văzu înghesuit într'un colț pe unul din bandiți, care cu pușca în mână dormea liniștit.

Primul gând al preotului fu de a fugi, dar de teamă ca celalalt să nu se desparte, stătu puțin gânditor. În acel moment sări rezimate de zid două puști. De odată se gândi că Provedința venea în ajutorul său, luă cele două arme și îndreptând una în contra banditului, care dormea, îl ucise. Apoi tot cu cele două puști, se repezi jos pe scară, deschise poarta curței, fără să înălțenească pe nimeni și fugi repede în mijlocul satului, unde începu să strige. Primii pe care îi întâlni fură doi carabinieri, cărora le povesti totul. Aceștia se repeziră spre casa unde preotul fusese ținut închis și răușiră a aresta doi bandiți. Preotul fu apoi primit în triumf în satul lui, s'a improvizat o lumină și s'a făcut o manifestație cu muzică dinaintea casei preotului.

În zilele următoare fură în închisoare bandiții Patrasso și Correnti și logofetu Cannarioto.

Guvernul Italian a decorat pe preot.

„Foaia pentru toți“. Valoroasa revistă literară a dlui D. Stăncescu (București) apare deja d'o lună în cuprins încă odată p'atâta cât fusese până acum.

Materialul ca și în trecut: variat și instructiv. Nota caracteristică a acestei laudabile lucrări literare este tendința morală. În fiecare număr se aduc povestiri și schițe menite a cultiva simțul de onestitate, dragostea pentru patrie și familie, bucuriile de cuprins îndoios sunt escluse din această revistă.

Fiecare număr cuprinde apoi mai multe gravuri. Așa de pildă în numărul ce ne-a sosit azi (Nr. 46) vedem fotografia iubitului poet Vlahuță, apoi alte 3 gravuri de interes științific.

Abonenților li-se oferă d'asemeni și premii. Se poate abona în București, Pasagiul Român 12.

FELURIMI.

De ce Bismarck e dușmanul tripourilor. S'a întâmplat la anul 1865. Pe timpul acela multe capete încoronate petreceau în Baden-Baden. Prezența lor a atraș și alte persoane marcante și astfel sezonul era foarte splendid. Tripourile erau vecinic pline de jucători și afară de jucătorii de profesie se mai vedeau și alte persoane care rar se ved în astfel de locuri. Chiar oomeni diplomați cercetau localurile. Între aceștia se distingea o persoană naltă, puternică în haine gri, cu o pălărie lată. Era Bismarck, ministru-presidentul Prusiei. Une-ori se apropia și el de masă, puneă câte 5 Napoleondori pe o carte, fără a se mai îngriji de rezultatul jocului ci se plimba în sus și în jos prin sală, numai din când în când se reînțorcea ca să vadă câștigat-a ori ba. Dacă a pierdut a pus alți 5 galbeni, dar nici-odată mai mult. Într'o zi un tânăr baron din Nordul Germaniei, care era în călătoria de nuntă cu tînăra și farmecătoarea sa soție, juca nespuse de hazard, așa că din primul moment a tras asupra și atențiunea publicului. La început câștiga, dar la urmă pierdea sume enorme: din ce perdea mai mult tot mai pasionat juca. Zadarnic încerca nevasta lui să-l rețină dela joc, el nu ceda. După o pierdere mai mare, scotoci nervos prin buzunare și scoase câteva mii de fr. Când se auzi cuvintele arangerului „Messieurs le jeu est fait“ toți se adunară în jurul baronului care tremura de iritație. Și Bismarck se apropia. Cartea se învîrti... și nenorocosul baron earăși perdu. Deodată o detunătură răsună — și tînărul baron căzu mort la pământ. Nefericita lui soție cu lacrimi în ochi sta ca înlemnită la picioarele cadavrului, în clipa următoare ea dete un un țipet desperat și ca lovită de trăsnet căzu leșinată la pământ. Servitorii i-au transportat pe ambii din salon, ear' Bismarck a zis:

— „Acest lucru scandalos trebuie să înceteze!“

Și într'adevăr șapte ani mai târziu n'a mai fost în Prusia nici-un un singur tripou.

„Hăideți înlăuntru“ zise regele aspru, „și să deschide ușa iute.“ Mănios lovi cu piciorul în ușă și lovitura răsună înfiorător ca bubuitul unui tun prin bolțile colosale.

Servitorul tremura așa de tare, încât nu putea băga cheea în ușă.

„Un soldat bătrîn tremură,“ zise regele. „Repede, conte, deschide ușa.“

„Sire,“ răspunde contele dânduse un pas îndărăt, „poruncește-mi să înaintez în contra unui tun al Danezilor, al Germanilor sau mă voi supune; D-ta însă îmi ceri să dau pept cu iadul.“

„Ved bine, zise regele smâncind cheea din mână servitorului, „că acesta e lucrul meu“ și înainte de al putea împedeca, deschise ușa de stejar și c'un „Doamne ajută“ plăși înlăuntru. Cei trei conșoși împinși de curiozitate și de rușine, ca să nu lase pe regele singur, intrară și ei.

Ce privești înfiorătoare! Sala era luminată de o mulțime de făclii. Pe pereți făclia pânza neagră bătută de curente de vânt. Ca de obicei stăteau în rând răzimate trofeele armatei lui Gustav Adolf, steaguri nemțești, daneze, rusești, etc. Printre ele să zăreau steagurile șvediene îmbrăcate în dolii. O adunare mare umplea băncile. Toate patru staturile erau reprezentate: mobilimea, burghezimea preoțimea și poporul. Toți erau îmbrăcați în negru. Mulțimea aceasta îi orbia intratăta, că nu puteau deo-

sebi nici o față cunoscută, întocmai ca actorul când să vede în fața unui public număr.

Pe mărețul tron de unde regele deschidea adunarea, era întins un cadavru, împodobit cu insigniile regești, la dreapta stătea un copil, iar la stânga un bătrîn, mai bine zis o umbră de om. În fața tronului la o masă întinsă plină cu pergamente ședeau judecătorii; în fața lor un butuc acoperit c'o pânză neagră, și o săcură.

Nimeni par'că nu observa prezența lui Carol și a celor trei persoane. La intrarea lor în sală auziră numai un murmur adânc, din care urechea nu putea distinge nici un sunet curat.

Deodată să sculă unul din judecători și bătu de trei ori cu un bețigaș în masă.

Se făcu liniște adâncă. Deodată să deschise ușa opusă aceleia, pe care intrase Carol, și printr'nsa pășiră și trei persoane legate cu mâinile la spate. Vesmintele splendide îi trada că sunt persoane însemnate.

Îndărătul lor pășia călăul robust ținând capătul funei ce împreuna mâinile lor.

Cel dintâi care se părea cel mai prețios dintre prizonieri se opri privind cu dispreț asupra butucului ce-i stătea înainte..

În acel moment să părea că mortul e cuprins de o tremurare convulsivă și sângele îi începu săi curgă din rană.

Din public.

Convocare.

Reuniunea cercuală a învățătorilor rom. gr. or. dela școalele confesionale din traktul Ienapolei (Boroș-Ineu) și va ținea adunarea la 19/22 Noemvrie a. c., în școala rom. din opidul Cermei. Începutul la oarele 8 a. m. Sunt poștiți a lua parte toți membrii onorari și ordinari ai reuniunii, precum și toți binevoitorii școlai.

PROGRAMA:

1. Participarea în corpore la „Chemarea Duchului sfânt“.
2. Asistare la prelegerea învățătorului din loc.
3. Deschiderea ședinței.
4. Reflexiuni asupra prelegerii.
5. Modificarea regulamentului afacerilor interne a reuniunii
6. Raportul comisariatului despre examenele anului școlar 1896/7.
7. Pertractarea rescriptului biroului central.
8. Raportul cassarului, bibliotecarului și controlorului.
9. Esmiterea unei comisii pentru censurarea rapoartelor și predarea cassei și bibliotecii noilor oficanți.
10. Presentarea temelor prelucrate și adunarea datelor statistice.
11. Discuțiuni asupra chestiunilor școlare.
12. Propuneri și interpelări.
13. Defigerea timpului și a locului pentru adunarea proxima.
14. Închier.

Seleuș-Cigerel la 2/14 Noemvrie 1897.

Iulian Butariu
președinte,

Petru Costin
notar.

H A Z.

D'ale căsătoriei civile.

Mirele și mireasa se presentă la primărie să se cunune.

— Domnișoară, zice primarul, să mă iertați, însă nu vă pot cununa... Vedeți, logodnicul d-voastră e beat lulea...

Mireasa, cam desperată, răspunde:

— Așa este d-le primar, dar' să vedeți: când e treaz nu vrea.

Soția cătră soț:

— În anul întâiu ai căsătoriei noastre îmi sărutai ca atâta foc părul buclat! Și acum faci atâta tărăboiu pentru un fir de păr din supă.

— Mamifico, eată vine taicu acasă!

— Pe care trotuar?

— Pe amădonuș.

O văduvă nemângăiată plânge astfel pe soțul seu, care pe când trăia, fusese mare cartofor:

— Acum cel puțin știu unde își petrece nopțile.

(Biblioteca noastră).

ULTIME ȘTIRI

Fiume, 16 Nov.

Podesta și cei 46 consilieri demisionați au hotărât ca să nu se presinte la ancheta convocată de Bánffy în Budapesta. Ei mențin punctul de vedere intransigent, având convingerea, că guvernul caută tot felul de apucături pentru a știrbi autonomia orașului.

Conflictul tureco-austriac.

Viena, 16 Nov.

Două vase de războiu au sosit eri la Mercina, ca porunca aspră, că dacă până Joi autoritățile turcești nu dau satisfacție în afacerea Brazavollî, să bombardeze orașul.

Situația lui Baden.

Viena, 16 Nov.

Se menține știrea, că Badenî trebuie să-și treacă provisoratul până la 20 c. La caz contrar, guvernul maghiar va lua măsuri în consecință, propunând Dietei proiectele necesare.

Luptele Cubanilor.

Havanna, 14 Nov.

Trupele spaniole și răsculații Cubani au avut mai multe ciocniri sângeroase în provincia Pinar del Rio. Răsculații au avut 40 de morți, ear' Spaniolii 32 între care și un oficier, afară de aceștia 42 răniți.

Tren aruncat în vânt.

Havanna, 14 Nov.

La Nuevitas în provincia Puerto Principe răsculații au aruncat cu dinamită în vânt un tren. Catastrofa are o mulțime de jertfe 12 morți și 27 răniți.

Editor: Aurel Popoviciu-Barcianu.

Redactor responsabil: Ioan Rusu Strianu.

„Hăideți înlăuntru“ zise regele aspru, „și să deschide ușa iute.“ Mănios lovi cu piciorul în ușă și lovitura răsună înfiorător ca bubuitul unui tun prin bolțile colosale.

Servitorul tremura așa de tare, încât nu putea băga cheea în ușă.

„Un soldat bătrîn tremură,“ zise regele. „Repede, conte, deschide ușa.“

„Sire,“ răspunde contele dânduse un pas îndărăt, „poruncește-mi să înaintez în contra unui tun al Danezilor, al Germanilor sau mă voi supune; D-ta însă îmi ceri să dau pept cu iadul.“

„Ved bine, zise regele smâncind cheea din mână servitorului, „că acesta e lucrul meu“ și înainte de al putea împedeca, deschise ușa de stejar și c'un „Doamne ajută“ plăși înlăuntru. Cei trei conșoși împinși de curiozitate și de rușine, ca să nu lase pe regele singur, intrară și ei.

Ce privești înfiorătoare! Sala era luminată de o mulțime de făclii. Pe pereți făclia pânza neagră bătută de curente de vânt. Ca de obicei stăteau în rând răzimate trofeele armatei lui Gustav Adolf, steaguri nemțești, daneze, rusești, etc. Printre ele să zăreau steagurile șvediene îmbrăcate în dolii. O adunare mare umplea băncile. Toate patru staturile erau reprezentate: mobilimea, burghezimea preoțimea și poporul. Toți erau îmbrăcați în negru. Mulțimea aceasta îi orbia intratăta, că nu puteau deo-

Tînărul prizonier Ingenunchiă și-și plecă capul, săcurea străluci în aer și lovi, ear' capul să rostogoli până la picioarele lui Carol stropindu-i pantoful cu sânge.

Până aci Carol stătu uimit de acest fenomen, văzând însă acum șena înfiorătoare i se deslegă limba și făcând câțiva pași înainte să răsti cătră bătrânul judecător cu cuvintele vestite: „De ești al lui Dumnezeu vorbește, ear de ești a celuialalt, lasă-ne în pace.“

Bătrânul într'un ton sârbătoresc îi răspunde: „Rege Carol, acest sânge nu va curge sub domnia ta (aci vocea i se mai domoli) ci cu cinei domnii mai târziu. Vai, vai, vai de neamul lui Vasa“.

Ființele din adunare începură să devină tot mai spălăcite, sămănau acum numai cu o umbră până ce în sfârșit dispărură, luminile se stinseră și numai făcliiile conșoșilor lui Carol mai luminau perdelele vechi bătute de vânt. Să mai auzia numai un murmur lin, melodic, pe care unul îl asemăna vântului, când adie printre frunze, ear' altul cu sunetele coardelor unei harfe cari în ori ce moment stau să pleznească.

Despre durata acestui fenomen îngrozitor erau toți de acord, că ținută vro 20 de minute.

Pânzele negre, capul tăiat, sângele vrsat, toate dispărură, numai pantoful lui Carol mai avea o pată roșie care ar fi fost de ajuns ca să-i amintească această noapte

dacă nu ar fi fost destul de adânc întipărită în mintea lui.

Reînțorși în cabinetul regelui, acesta dispuse ca fenomenul acesta să fie pus pe hârtie și subscis de toți patru.

Cu toată grijea de a ținea ascuns conținutul acestui manuscris, în curând se făcu cunoscut în toate părțile: încă în viața lui Carol. Există și acum și nimeni nu poate dubita despre autenticitatea acestui act.

Eată cuvintele de închier ale regelui: „Dacă aceea ce spun aici nu este purul adevăr, atunci abziec de ori-ce speranță la o viață mai bună, pe care ași putea-o câștiga prin năsuințele mele pentru bună starea poporului meu și prin zelul cu care am susținut religionea strămoșilor mei“.

Dacă ne gândim la moartea lui Gustav III, la executarea ucigașului său Ankarström, atunci vom găsi o strânsă legătură între acest fapt și între viața lui Carol XI.

Tînărul bărbat, care fu executat înaintea mulțimii de fantome, a fost Ankarström. Cadavrul era Gustav III, ear' copilul era fiul și urmașul lui, Gustav Adolf IV.

Bătrânul era principele, de Sündermanland, la început guvernorul lui G. Adolf IV, care după depunerea acestuia, ajuns rege.

Trad. de Sebastian Stanca.

Bibliografie.

Din „Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș în Caransebeș a apărut Nr. 6 „Dela Sate“ piesă populară în 4 acte, în dialect bănățean de N. Macovișteanu. Piesa e scrisă pentru societăți de diletanți și pentru cei-ce se ocupă cu studiul graiului bănățeneasc.

„Biblioteca Noastră“ apare în fie care lună. Un număr 14 cr., o serie de 5 numere 70 cr., 10 numere 1 fl. 40 cr.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. S. Secula, „Realități și Visări“, povește. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“, (sub presă). — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie tr. (sub presă).

A eșit de sub tipar! „Gramatica Română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Prețul 60 cr. se poate căpăta și al administrația „Tribuna Poporului.“

Carte aprobată. Inaltul Ministeriu r. u. de culte și instrucțiune publică prin ordinațiunea cu Nr. 69280 a. tr. a aprobat pentru școlile populare lucrarea: *Intâia carte de scriere și citire de E. Hodoș. Se recomandă tuturor învățătorilor. A se procura dela Caransebeș: E Hodoș.*

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.“ Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul II. 1881—1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

„Istoria Bisericească de Sozomen“ trad în românește de I. P. S. Iosif Gheorghian, Metropolit Primat al României. București. Tipografia „Cărților bisericești“. 1897.

Cursul pieței de săptămână din Arad.

Grâul de frunte	fl. 10.50	până	11.80
„ rënd	10.40	„	11.00
„ de primăvară	10.—	„	11.—
Secara	8.40	„	8.50
Orzul	5.50	„	5.80
Ovăsul	5.90	„	6.—
Cucuruzul	5.20	„	5.30
„ nou	4.10	„	4.20

Prețul făinei:

Făină albă	Nr. 00	fl. 21.10
„	0	20.50
„	1	20.20
„	2	19.90
„	3	19.60
Făină pentru pâne	4	19.30
„	5	18.90
„	6	18.60
„	7	17.30
„	7 ^b	15.30
„	8	12.80
Tărțe	„	4.90

Piața din B.-Pesta.

Prețul grânelor.

Grâu de toamnă fl. 12.75—13.35; grâu de primăvară fl. 11.80—12.20; cucuruz (porumb) fl. 4.75—4.85; ovăș fl. 6.30—6.60; săcară fl. 8.50—8.60.

Târgul de rimători din Budapesta

dela 3 Nov. n. 1897.

Rimătorii din Ungaria se vënd: părechia, greutate dela 250—280 chlgr., cu 53¹/₂—54¹/₂ cr. per chlgr.; de greutate dela 300—380 chlgr. 53¹/₂—54¹/₂ per chlgr.

Rimători de Serbia, se vënd: părechia greutate dela 240—260 chlgr. în sus, cu 55—55¹/₂ cr.

Credit personal pe amortisație

Exoperez:

IMPRUMUTURI IEFTINE PE AMORTISARE

de mai mulți ani și fără cheltueli prealabile,

funcționarilor publici și oficerilor cu leafă mimală de 900 fl.

(95) 9—

ori

cu rentă viageră de cel puțin 500 fl.

mai departe

Imprumuturi amortisaționale pe moșii și case la oraș

cu 4% 4¹/₂ și 5%

precum și amortisație corespunzătoare.

Convertesc imprumuturi cu camete mai mari.

La dorință anticipez spesele de intabulare.

Szűcs F. Vilmos

Institut de imprumut pe imobile și moșii

ARAD, Fö-nt Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchényi.

Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

Arad—Budapesta.			Arad—Claba—Oradea-mare.			Seghedin—Arad			Arad—Claba—Oradea-mare.			Seghedin—Arad			Arad—Claba—Oradea-mare.			Seghedin—Arad		
dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara	dim.	a. m.	seara
Arad, pleacă	8.18	11.20	9.35	Arad, pleacă	5.10	11.20	9.35	Seghedin, pleacă	2.18	6.10	8.08	Arad, pleacă	8.25	5.10	11.52	Ternova-Cheriu	6.15	4.59	9.02	
Sofronya	—	11.36	9.53	Sofronya	5.25	11.36	9.53	Makó	3.32	7.34	5.—	Ótvenes	8.44	5.29	12.18	Selous	6.28	5.12	9.17	
Curtici	8.36	11.49	10.07	Curtici	5.39	11.49	10.07	Apátfalva	3.52	7.57	5.24	Páncota	6.37	5.29	12.21	Musca-Măderat	6.44	5.28	9.38	
Lökösháza	—	12.05	10.25	Lökösháza	5.56	12.05	10.25	Cianadul-ung.	4.01	8.04	5.32	Siria	6.52	5.36	9.40	Chitighaz	7.06	5.50	8.57	
Chitighaz	9.01	12.28	10.54	Chitighaz	6.18	12.28	10.54	Nádlaç	4.18	8.18	5.50	Uj-Szt-Anna	7.21	6.03	10.10	Uj-Szt-Anna	7.21	6.03	10.10	
Claba	9.23	1.19	11.39	Claba, sosește	6.40	12.54	11.24	Csanád-Palota	4.26	8.22	6.09	Zimánd-Ujfalu	7.39	6.21	10.30	Zimánd-Ujfalu	7.39	6.21	10.30	
Szolnok	11.19	4.14	2.49	Claba, pleacă	7.—	2.33	4.50 dim.	Mezőhegyes	5.15	8.57	6.55	Ótvenes	7.45	6.26	10.39	Ótvenes	7.45	6.26	10.39	
Budapesta, sosește	1.10 d. a.	7.20 seara.	6.10 dim.	Giula	7.27	3.05	5.26	Batania	5.44	9.29	7.84	Arad, sosește	8.08	6.44	11.—	Arad, sosește	8.08	6.44	11.—	
Budapesta—Arad.			Oradea-mare—Claba—Arad.			Arad—Brad.			St.-Ana—Chitighaz.			St.-Ana—Chitighaz.			St.-Ana—Chitighaz.			St.-Ana—Chitighaz.		
Budapesta, pleacă	1.55	8.05	10.—	Oradea-mare pleacă	10.20	4.25	7.80	Arad pleacă	6.25	5.10	11.52	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Szolnok	3.58	11.07	1.30	Leș	10.48	4.56	8.06	Ótvenes	6.44	5.29	12.18	Simand	8.58	7.02	8.24	Simand	8.58	7.02	8.24	
Claba	5.52	2.28	4.32	Cefa	11.03	5.12	8.29	Zimánd-Ujfalu	6.51	5.86	12.21	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	
Chitighaz	6.10	2.54	5.03	Nagy-Szalonta	11.26	5.37	9.08	Uj-Szt-Anna	7.15	5.59	12.48	Socodor	4.43	6.—	9.16	Socodor	4.43	6.—	9.16	
Lökösháza	—	3.12	5.21	Sarkad	11.57	6.09	9.51	Chitighaz	7.28	6.07	12.56	Șiclaș	—	8.15	9.29	Șiclaș	—	8.15	9.29	
Curtici	6.34	3.28	5.38	Giula	12.21	6.34	10.21	Siria (Világos)	7.39	6.23	1.15	Olaca	—	8.29	9.43	Olaca	—	8.29	9.43	
Sofronya	—	3.40	5.50	Claba, sosește	12.42	6.56	10.50	Musca Măderat	7.46	6.30	1.22	Blek	5.20	8.45	9.53	Blek	5.20	8.45	9.53	
Arad, sosește	6.52 seara	3.55 d. a.	6.05 dim.	Chitighaz	2.34	7.09	4.32 dim.	Páncota	7.54	6.39	1.88	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	
Arad—Teluș.			Arad—Timișoara.			Arad—Brad.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.		
Arad, pleacă	7.02	4.30	6.30	Arad pleacă	6.20	11.25	5.—	Arad pleacă	6.25	5.10	11.52	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Glogovaș	—	4.42	6.41	Aradul-nou	6.31	11.33	5.21	Ótvenes	6.44	5.29	12.18	Simand	8.58	7.02	8.24	Simand	8.58	7.02	8.24	
Gyoroș	—	5.03	7.01	Németságh	6.49	11.56	5.47	Zimánd-Ujfalu	6.51	5.86	12.21	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	
Pauliș	—	5.14	7.12	Vinga	7.08	12.15	6.14	Uj-Szt-Anna	7.15	5.59	12.48	Socodor	4.43	6.—	9.16	Socodor	4.43	6.—	9.16	
Radna-Lípova	7.46	5.35	7.29	Claba, pleacă	2.33	7.09	4.32 dim.	Chitighaz	7.28	6.07	12.56	Șiclaș	—	8.15	9.29	Șiclaș	—	8.15	9.29	
Conop	—	5.57	7.51	Chitighaz	2.54	7.47	5.03	Siria	7.39	6.23	1.15	Olaca	—	8.29	9.43	Olaca	—	8.29	9.43	
Bérsava	—	6.13	8.07	Lökösháza	3.12	8.13	6.21	Musca Măderat	7.46	6.30	1.22	Blek	5.20	8.45	9.53	Blek	5.20	8.45	9.53	
Totvárădia	—	6.39	8.29	Curtici	3.28	8.38	5.38	Páncota	7.54	6.39	1.88	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	
Soborșin	8.48	6.58	8.47	Sofronya	3.40	8.52	5.50	Selous	8.—	6.45	1.43	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Zam	9.07	7.27	9.16	Arad, sosește	3.55 d. m.	9.10 seara.	6.05	Ternova-Cheriu	8.14	6.59	1.59	Simand	8.58	7.02	8.24	Simand	8.58	7.02	8.24	
Gurasada	—	7.58	9.42	Arad—Seghedin			Arad—Brad.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.				
Ilia	9.81	8.08	9.58	Arad, pleacă	4.45	8.55	4.10	Arad pleacă	6.25	5.10	11.52	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Branicica	—	8.26	10.16	Peșca	5.29	9.30	5.07	Ótvenes	6.44	5.29	12.18	Simand	8.58	7.02	8.24	Simand	8.58	7.02	8.24	
Deva	9.57	8.52	10.42	Bătania	5.59	9.58	5.47	Zimánd-Ujfalu	6.51	5.86	12.21	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	
Simeria (Piski)	10.08	9.06	11.11	Mezőhegyes	7.—	10.33	6.50	Uj-Szt-Anna	7.15	5.59	12.48	Socodor	4.43	6.—	9.16	Socodor	4.43	6.—	9.16	
Orăștia	10.37	9.52	11.36	Csanád-Palota	7.21	10.51	7.13	Chitighaz	7.28	6.07	12.56	Șiclaș	—	8.15	9.29	Șiclaș	—	8.15	9.29	
Șibot	—	10.16	11.57	Nádlaç	7.36	11.05	7.32	Siria	7.39	6.23	1.15	Olaca	—	8.29	9.43	Olaca	—	8.29	9.43	
Vințul-de-Jos	—	10.40	12.19	Cianadul-ung.	7.50	11.17	7.47	Musca Măderat	7.46	6.30	1.22	Blek	5.20	8.45	9.53	Blek	5.20	8.45	9.53	
Alba-Iulia	11.18	11.01	12.32	Apátfalva	7.58	11.25	7.58	Páncota	7.54	6.39	1.88	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	Chitighaz, sosește	5.35	9.—	10.13	
Teluș, sosește	11.40	11.30	1-05	Makó	8.21	11.47	8.40	Selous	8.—	6.45	1.43	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Teluș—Arad.			Timișoara—Arad.			Arad—Brad.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.			Chitighaz—St.-Ana.					
Teluș, pleacă	8.38	8.43	2.—	Timișoara, pleacă	8.20	9.—	9.10	Arad pleacă	6.25	5.10	11.52	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	St.-Ana, pleacă	8.25	6.30	8.—	
Alba-Iulia	8.57	4.17	2.33	St.-Andrei	8.43	2.19	9.29	Ótvenes	6.44	5.29	12.18	Simand	8.58	7.02	8.24	Simand	8.58	7.02	8.24	
Vințul-de-Jos	—	4.34	2.49	Mercifalva	9.04	2.33	9.43	Zimánd-Ujfalu	6.51	5.86	12.21	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	Chitighaz-Brdetj	4.30	7.43	9.09	
Jibot	—	4.55	3.10	Orcifalva	9.19	2.44	9.54	Uj-Szt-Anna	7.15	5.59										